

Erdész-tanszak becsület

Az Erdészeti Lapok közelmúlt számaiban örömmel olvastam sokunk iskolája: a Roth Gyula Erdészeti Technikum legendává érdekesült erdőmérnök-tanárairól. *Dr. Jereb Ottó*, *dr. Kondor Antal* és *dr. Fírbás Oszkár* személyében ennek a közép fokú iskolának már az első évtizedében a felsőfok jeleivel illethető pedagógusait, nevelőit hallgathatta a diákság az ódon falak óvta katedrákról. Ők hárman számoltak be tavaly az életútjukról a szűkebb hallgatóságnak, valamint az E. L. széles olvasótáborának.

A soproni technikum „nagy öregjei” közül jó néhányan már nem adhatnak élő beszámolót a sorsuk alakulásáról, a meghatározó élményeikről, elveikről. *Dr. Tuszkó László* erdőmérnök-tanár, igazgató, *Gál István* erdőmérnök-tanár, *Brandisz Márton* erdőmérnök-tanár, *Takács Zoltán* erdőmérnök-tanár példaértékű életútja remélhetően méltó helyet kap majd az „Erdészbecsület Tanszék” nyitott archívumában.

Az „Erdészbecsület Tanszék” köztisztviselési személyiségei mellett, mögött, félig vagy teljesen árnyékban, takarásban, sokszor neve-felejtetten sorakoznak még azok az oktatók-nevelők, pedagógusok, mérnökök, akik nélkül a legutóbbi ötven év ötezernél is több képzett erdésze nem lett volna az, ami általuk is lett. Közülük most csak egyről, talán a legidősebről esszen itt részletesebben szó. A választás nem teljesen előzmény nélküli. A Magyar Autóklub lapja, az Autósélet februári száma a 25. oldalon ismerős arckép alatt számol be egy veterán köszöntéséről. A 89. életévébe lépett úr immár több, mint 70 éve szerzett gépjárművezetői jogosítványt, és a méltóságban felsorolt eredményeken túl fel nem sorolható számú, képességű és kötődésű fiatallembert ismertett meg a belsőégésű motorokkal, villanymotorokkal, aggregátorokkal, motorfűrészekkel stb. A motoros technikával elért csodáinkban (pl. ferde hajk készítése Druzsobával) nem volt része. Tevékeny részese volt viszont a többségben sikeres motorkerékpár-vezetői oktatásoknak, vizsgáknak, a rendkívüli igénybevételtől folytonosan megtépzott „kirgíz kecskék” szükség-szabta feljavításának. Sok ezer kilométeren át vezette a ponyvás Csepel teherautót, velünk a fedélzeten, gyakorlaton, kiránduláson. Velünk volt az első szerszámnyél elkészítésénél éppúgy, mint az

utolsó erdei gyakorlat kaszakarikájának igazításánál. És valóban: óriási tapasztalata úgy sugárzott a fedeles pipával gyarkorta díszített arcáról, hogy nem volt kétséges a jártassága a fából vaskarika készítésben!

Nézem az érettségi tabló arcképeit. Ő, ők, a technikai tudás, a gyakorlat mesterei a szélen, szolidan alkotnak

csoportot. *Imrik*, *Tutunzisz*, *May* tanár urak. A sort pedig **Wildmoser Ferenc** zárja. 1968-at írtunk akkor.

A mostani, jeles alkalomból jó egészséget kívánva biztos, hogy sokunk nevében köszönhetjük tisztelettel szakoktatónkat, *Wildmoser Ferencet*.

Budapest, 2000. február 13.

Apatóczy István

Harminchárom hektár a szülőföldből

Nem tudom, miért van az, hogy egy különös érzés lesz úrrá az emberen, ha valamely híresség leszármazottjával találkozik. Mert látszólag, s olykor ténylegesen sem tudhat meg tőlük az érdeklődő magáról a hírességről semmi újat. És mégis. Nem titkolom, engem is fokozott kíváncsiság kerített hatalmába, amikor *Répászky Miklós* magával vitt *ifj. Horthy Istvánnal* való találkozójára.

Az történt ugyanis, hogy a néhai kormányzó unokája a kárpótlás során harminchárom hektár erdőterületet licitált, s ennek a „birtoknak” keresett megbízható szakembert. A nyúl farknyi időben, ami rendelkezésemre állt, csak néhány kérdést tettem fel a – így szokták annak idején mondani – délceg unokának, aki külsőre sem tagadhatná le nagyapját. Nagybányai vitéz Horthy Miklós ellentengernagy, Magyarország kormányzójának unokája egyike azon

több százezer szerencsétlen sorsúnak, akik soha nem ismerhették meg édesapjukat. Elpusztultak az emberi örült gyilkolászásban anélkül, hogy gyermekeik cseperedését megélhették volna. A gyermekek pedig felnőttek az apai kéz ölelésének, az apai szó hallásának, az apai bölcsesség emberré nevelő ismerete nélkül.

Ifjabb Horthy István másfél éves volt, amikor édesapja repülőgépe zuhanásakor halálra zúzta magát. Az azt követő eseményekről így nyilvánvalóan csak annyit tapasztalt, hogy nagyszüleinél nevelkedett tizenkét éves koráig. Az országból száműzött csonka család Portugáliában élt. István 1989-ig nem járt Magyarországon. Véletlenül tudta meg, hogy kárpótlási jegyeivel visszaszerezhet valamit a hajdani kenderesi birtokból.

Így jutott hozzá a harmincöt éves, már előregedettnak mondható nemes nyáráshoz.

Huszonkét évig élt Indonéziában. Öt gyermekétől kilenc unokája van. S noha ő kitűnően beszél magyarul, gyermekei s unokái már nem értik a magyar szót.

Az erdőkezelés szakmai irányítására Répászky Miklóst ajánlották, akit egyéb szál is köt a Horthy családhoz. Nevezetesen, hogy a kormányzó hivatalosan a pedagógusszülők tizedik gyermekeként a keresztapja.

Pápai Gábor

